

N:o 162.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående pension åt extra ordinarie kontorsskrifvarna vid statens järnvägar Gustaf Wilhelm Segerman och Carl Adolf Unander; gifven Stockholms slott den 26 mars 1909.

Under åberopande af bilagda utdrag af statsrådsprotokollet öfver civilärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen medgifva,

att en hvar af extra ordinarie kontorsskrifvarna vid statens järnvägar Gustaf Wilhelm Segerman och Carl Adolf Unander må från och månaden näst efter den, då hans anställning vid statens järnvägar upphör, under sin återstående lifstid åtnjuta en årlig pension från allmänna indragningsstaten till belopp af 1,500 kronor.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Hugo Hamilton.

Utdrag af protokollet öfver civilärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 26 mars 1909.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern LINDMAN,
Statsråden: PETERSSON,
 HEDERSTIERNA,
 HAMMARSKJÖLD,
 SWARTZ,
 grefve HAMILTON,
 grefve EHRENSVÅRD,
 MALM,
 LINDSTRÖM,
 NYLANDER.

Departementschefen, statsrådet grefve Hamilton anförde.

Uti underdånig skrifvelse den 2 februari 1909 har järnvägsstyrelsen gjort framställning om beredande af pension åt extra ordinarie kontorskrifvarna vid statens järnvägar Gustaf Wilhelm Segerman och Carl Adolf Unander, hvilka ingifvit ansökningar därom till styrelsen.

Med stöd af de vid ansökningarna fogade handlingar har styrelsen beträffande sökandenas anställning i statens tjänst samt deras lefnadsförhållanden i öfrigt meddelat följande.

Segerman, som är född den 16 maj 1834, ingick den 17 oktober 1851 såsom kanoniär vid flottan, hvarest han efter vunnen befordran

till korpral kvarstod i tjänst till och med den 7 juni 1856. Därefter har han från och med den 10 i sistnämnda månad till och med den 21 oktober 1861 innehaft anställning såsom underofficer vid 10:de kronoarbeta kompaniet vid Vaxholms fästnings- och Rindö reduttbyggnader. Från och med den 15 oktober 1863 erhöll Segerman anställning i statens järnvägars tjänst såsom materialskrifvare vid statens järnvägsbyggnader samt bibehöll denna anställning till i februari 1872. Sedan han därefter under åtskilliga år varit anställd vid enskilda järnvägsbyggnadsföretag, erhöll han i juli 1883 ånyo anställning såsom materialskrifvare vid statens järnvägsbyggnader, vid hvilka han därpå i berörda egenskap tjänstgjort till utgången af november månad 1887. I april månad år 1889 anställdes Segerman såsom skrifbiträde å järnvägsstyrelsens tariffbyrå, hvarifrån han år 1890 förflyttades till styrelsens kontrollkontor, där han allt sedan dess varit och fortfarande är anställd såsom extra ordinarie kontorskrifvare.

Enligt företedt läkarebetyg lider Segerman af, bland annat, partiell förlamning i vänstra underarmen och handen samt af högersidigt ljumskbräck; och torde dessa åkommor i förening med hög ålder enligt järnvägsstyrelsens förmenande komma att inom en ej aflägsen framtid göra Segerman oförmögen till vidare arbetare.

Unander, som är född den 21 maj 1840, erhöll från och med den 1 april 1874 anställning såsom bokhållare vid statens järnvägsbyggnader. I denna egenskap hade han tjänstgjort till utgången af mars månad 1888, då hans befattning indrogs. Därefter blef han från och med den 9 april samma år antagen såsom extra ordinarie kontorskrifvare å järnvägsstyrelsens kontrollkontor, där han alltsedan dess tjänstgjort. På grund af klen kroppsbyggnad och åldersförändringar torde, anför styrelsen, *Unander*, enligt hvad för honom utfärdadt läkarbetyg gifver vid handen, med all sannolikhet inom den närmaste tiden blifva oförmögen till vidare tjänstgöring.

Båda sökandena hade af föreståndaren för styrelsens kontrollkontor erhållit vitsord om att de under sin tjänstgöring därstädes städse ådagalagt plikttrohet samt med stort nit och intresse fullgjort sina åligganden.

Beträffande sökandenas ekonomiska ställning har styrelsen enligt hvad i dess skrifvelse anföres, inhämtat, att *Segerman* för år 1908 påförts kronoutsylder för en till 3,116 kronor uppskattad inkomst af kapital eller arbete, af hvilket belopp 3,060 kronor 40 öre utgjort aflöning från statens järnvägar, samt att *Unander* för samma år påförts kronoutsylder för inkomst af kapital eller arbete till ett belopp af

3,182 kronor, hvilket belopp i sin helhet utgjorts af arbetsförtjänst från statens järnvägar. Af båda sökandena har framhållits, att den aflöning, de under årens lopp åtnjutit, icke tillåtit dem att göra några besparingar för kommande dagar.

Med hänsyn till sökandenas långvariga och väl vitsordade tjänstgöring vid statens järnvägar och då vid flera tillfällen under de senare åren Riksdagen, på därom af Kungl. Maj:t framställda nådiga propositioner, beviljat pensioner åt personer, som, ehuru icke i ordinarie tjänst anställda, under längre tid med goda vitsord förrättat arbete för statens järnvägars räkning, har styrelsen ansett sig böra göra framställning om utverkande af pension åt sökandena.

I afseende å pensionsbeloppens storlek erinrar styrelsen, att en af 1906 års riksdag beviljad pension till extra ordinarie kontorsskrifvaren vid statens järnvägar Lars Jönsson ungefärligen motsvarade hälften af de till honom utgående aflöningsförmåner.

Med stöd af det anförda har styrelsen hemställt, att Eders Kungl. Maj:t täcktes föreslå Riksdagen medgifva, att Segerman och Unander må från och med månaden näst efter den, då deras anställning vid statens järnvägar upphör, under sin återstående lifstid åtnjuta hvardera en årlig pension å allmänna indragningsstaten till belopp af 1,500 kronor, motsvarande ungefär hälften af deras årsinkomst från statens järnvägar.

Efter nådig remiss har statskontoret den 19 februari 1909 afgifvit utlåtande i ärendet och därvid, på grund af hvad järnvägsstyrelsen i ärendet upplyst och anført, tillstyrkt styrelsens framställning.

Departements-
chefens
yttrande.

Såväl Segerman som Unander hafva under afsevärd tid varit anställda vid statens järnvägsbyggnader, i hvilken egenskap de dock icke kunnat erhålla befattning å ordinarie stat. När de sedermera vunno inträde såsom extra tjänstemän i järnvägsstyrelsen, hade de redan nått sådan ålder, Segerman 50 år och Unander 48 år, att de, enligt hvad jag i järnvägsstyrelsen inhämtat, lämpligen icke ansågos böra befordras till ordinarie befattning.

Emellertid har, såsom af utredningen i ärendet framgår, staten under lång tid tagit såväl Segermans som Unanders arbetskraft i anspråk. Den förre har sålunda varit anställd i statens tjänst under en tid af närmare 43 år, däraf omkring 33 år i statens järnvägars tjänst, och den senare har omkring 35 år haft anställning såsom tjänsteman vid statens järnvägar.

Det synes mig därför skäligt att, då de nu uppnått en ålder, Segerman af nära 75 år och Unander af nära 69 år, dem beredes ett understöd för deras återstående lifstid. I enlighet med denna uppfattning hafva också vid flera tillfällen pensioner af Kungl. Maj:t och Riksdagen beviljats åt personer, som visserligen icke innehåft ordinarie anställning i statens tjänst, men under lång tid plikttroget utfört arbete för statens räkning.

Vid jämförelse med de pensionsbelopp, som af Kungl. Maj:t och Riksdagen i nu åsyftade fall beviljats, synes mig de af järnvägsstyrelsen föreslagna vara skäliga. Jag erinrar i detta sammanhang, att enligt det förslag till pensionslag för personalen vid statens järnvägar, som framlagts för årets riksdag, en ordinarie kontorsskrifvare vid järnvägsstyrelsen skulle erhålla en ålderspension af 2,333 kronor.

På grund af hvad jag sålunda anført, får jag i underdånighet hemställa, att Eders Kungl. Maj:t täcktes föreslå Riksdagen medgifva,

att en hvar af extra ordinarie kontorsskrifvarna vid statens järnvägar Gustaf Wilhelm Segerman och Carl Adolf Unander må från och med månaden näst efter den, då hans anställning vid statens järnvägar upphör, under sin återstående lifstid åtnjuta en årlig pension från allmänna indragningsstaten till belopp af 1,500 kronor.

Till denna af statsrådets öfriga ledamöter biträdda hemställen behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnade, att proposition i ämnet af den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skulle till Riksdagen aflåtas.

Ur protokollet:

Sölve Berger.